

## СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПЛАНУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

У науковій літературі та серед практиків-управлінців постійно ведуться дискусії щодо видів управлінських дій або загальних функцій управління. Спостерігаються тенденції до збільшення їхньої кількості, увиразнення сутності, зміни пріоритетності певних функцій та ін. Однак практично всі приділяють належну увагу такому виду управлінської діяльності, як планування. І це не випадково, оскільки у плануванні реалізується не лише цільовий компонент навчально-виховного процесу як системи, а й аналіз і прогнозування внутрішнього й зовнішнього середовища дошкільного закладу, потреб і можливостей, вироблення різноманітних концепцій розвитку, самоаналіз ефективності дій і планування.

Як засвідчує педагогічний досвід, завдяки плануванню забезпечується систематична, впорядкована, раціональна й ефективна робота всіх підрозділів; план дає можливість поетапно реалізувати завдання своєчасного й повноцінного становлення кожної дитячої особистості з урахуванням природного потенціалу дітей, рівня оснащення педагогічного процесу, підготовленості кадрів тощо.

Звернемо увагу й на те, що державна політика в галузі дошкільної освіти вже не перший рік декларує право на творчий підхід до вибору формування. Однак, ще не всі педагоги користуються офіційно наданою їм свободою вибору й часто-густо використовують шаблонні зразки форм складання планів. Водночас спостерігається й надмірне захоплення пошуком та впровадженням нових (з погляду авторів) форм планування, не схожих на усталені, традиційні. При цьому поза увагою залишається змістовий аспект плану роботи, забувається, що планування – аж ніяк не самоціль, а засіб досягнення поставленої мети.

Мабуть, "золота серединка" в цьому питанні – відповідність вимогам часу, новій освітній політиці, що декларує потребу осучаснення педагогічного процесу та його планування; використання кращих надбань методичної служби минулих часів і розроблення та впровадження свіжих, неупереджених підходів, поглядів, нових акцентів.

За твердженням науковців у галузі дошкільної педагогіки та психології (А. Бурова, О. Долинна, О. Низковська), сутність і мета планування роботи дошкільного навчального закладу полягають, передовсім, у визначенні конкретних цілей, завдань, змісту, форм, методів і засобів досягнення намічених перспектив на певний (довгий та короткий) відтинок часу. Основною метою цього складного процесу є забезпечення гармонійного розвитку особистості кожної дитини за обов'язкової умови – врахування індивідуальних інтересів, збереження дитячої субкультури на основі реалізації норм Закону України "Про дошкільну освіту", змісту Базового компонента й чинних програм розвитку, навчання і виховання дошкільнят.

Завдання педагогічних колективів – створити оптимальну систему

планування, яка б найповніше реалізувала поставлену мету. Ця справа важка, вимагає різнобічних пошуків, багаторазових перевірок на практиці, а в основі своїй будується на наукових дослідженнях.

В основу планування освітнього процесу, як про це зазначено в інструктивно-методичному листі Міністерства освіти і науки України «Про планування освітнього процесу в дошкільному навчальному закладі», покладені такі принципи:

- науковості,
- актуальності,
- свободи вибору,
- цілісності та логічності,
- перспективності,
- наступності,
- систематичності,
- повторності,
- концентричності та достатності змісту,
- реальності заходів.